

[Johan Philipsen.]

haft to meget beklagelige brande i Vesttyskland, én i Hamborg og én i München, brande, som ganske vist var særlige derved, at gangene blev benyttet som oplagsplads for affald, men der indebrændte mange mennesker. Det er et vanskeligt område med års forsømmelser, forstærket af de ændringer, der er sket i boligudstyr, og utvivlsomt forstærket også af et fastlåst huslejeniveau. Men det skal ikke være anderledes, end at venstre gerne i udvalget sammen med fremskridtspartiet vil forhandle dette spørgsmål, først og fremmest for at få opklaret: hvor langt er vi kommet, hvor står vi, og hvad er der foran os?

Ingomar Petersen (RV):

Jeg vil gerne sige til den socialdemokratiske ordfører, hr. Henning Jensen, som sagde, at nu skabte man uro ved at fremkomme med et forslag om ændring af disse bestemmelser, at det er jo ikke rigtigt. Der røres ved nogle problemer, som vitterlig er til stede, nogle problemer, som vi også har drøftet i folketingets boligudvalg i sin tid, med hensyn til tidsfristerne. Jeg har i hvert tilfælde gentagne gange i boligudvalget gjort opmærksom på, at det var et spørgsmål, om man kunne overholde disse tidsfrister. Man var enig om – og det er også korrekt – at skal man i gang med brandsikringsforanstaltninger, skal der også være nogle tidsfrister, for folk er jo tilbøjelige til først på slutningen af en tidsfrist at begynde at gøre noget ved det.

Men hr. Henning Jensen skal heller ikke heroppe stå og fortælle, at det udelukkende er noget, der kommer lejerne til gode. Det er det jo ikke. Disse brandsikringsforanstaltninger, som mange steder kan være af væsentlig økonomisk betydning, kommer lejerne også til at betale i form af en forøget husleje.

Der er to ting i loven: der er selve indberetningsfasen, hvor der ikke er nogen som helst mulighed for dispensation, og så er der udførelsesfasen bagefter. Det skal være færdigt nu om et halvt år, den 1. april 1977. Den eneste mulighed, man har i henhold til loven, for at få en dispensation er, hvis der er materialeman- gel.

Men jeg vil da sige, at Københavns boligkommission har selv givet materiale til folketingets boligudvalg, hvori den klart gør opmærksom på, at man med hensyn til de beslut-

ninger, som boligkommissionen skal træffe inden 3 måneder efter, at tilsynet har modtaget indberetningen, har meget vanskeligt ved at overholde tidsfristerne. Man siger endda så galt, at man har overordentlig vanskeligt – det er formentlig helt umuligt for kommissionen – ved at overholde den nævnte frist på 3 måneder.

Hvis folk skal udføre nogle brandsikringsforanstaltninger, må de også have et rimeligt krav på, at de myndigheder, der skal behandle sagen inden, kan nå at gøre det. Det skulle nemlig være sådan, at boligkommissionen – for Københavns vedkommende – simpelt hen ikke kan nå at blive færdig, hvorefter de mennesker, som skal have håndværkere til at udføre det, og som skal have det finansieret, simpelt hen ikke kan nå det og på det grundlag kan risikere at blive straffet på den ene eller den anden måde.

Jeg mener, at vi bør se på det og få drøftet disse ting i folketingets boligudvalg. Jeg vil ikke sige, at vi fra radikal side blankt kan gå ind for det lovforslag, der er fremsat af fremskridtspartiet, men man kan ikke komme uden om, at der ved fremsættelsen af lovforslaget er peget på nogle problemer, som vitterlig findes, og det kan ikke nytte noget, at man fra boligministerens side bare vil bagatellisere disse problemer; de er der virkelig, og jeg mener, vi skal drøfte dem nærmere i folketingets boligudvalg.

(Kort bemærkning).

Henning Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Ingomar Petersen, idet jeg henviser til ministerens meget klare og saglige redegørelse, at der jo netop føres forhandlinger på nuværende tidspunkt om løsning af nogle af de økonomiske og tekniske problemer.

Når jeg taler om uro, så mener jeg, at denne uro helt klart koncentrerer sig om det sikkerhedsmæssige og dermed trygheden. Jeg har ikke talt om den økonomiske og den tekniske uro, derimod har jeg helt klart præciseret, at der dér godt kan være nogle problemer, som vi måske bør se på, men jeg mener, at vi skylder de mennesker, som i dag regner med at få deres lejlighed brandsikret, at overholde tidsfristerne, for ellers angriber vi det, der hedder sikkerhed og tryghed i boligen, og det kan vi ikke være tjent med, nogen af os.